

Služilo děvčátko ve dvoře,
pasalo husatka na hoře.

Přiletěl mezi ně černý ptak,
rozehnal husatka po horach.

A ty černý ptačku škovranku.

něrozhaňaj husek po hajku.

Naša panimama lať budě
dy husatek doma něbudě.

Nělajtě, mamičko, nělajtě,
su husičky doma, sčítajtě.

A ty stare husky prodajtě,
zelenu sukničku zjednajtě.

Prodajtě kravičku strakatu,
dělajtě svadbičku bohatu.

1534.

Dě-vče hu-sy pa-se, ja, pě-kně na-stro-ja se, hu-sy po-pe-la-té, ja, ma-jú pí-rka zla-té.

Děvče husy pase,
ja, pěkně nastroja se,
husy popelaté,
ja, mají pířka zlaté.

Děvče husy pase,
ja, pěkně nastroja se,
husy potratila
a sama zablúdila.

1535.

Od Příbora

Z je-dnej stra-ny Du-na-ja dě-ve-čka ša-ty pra-la, z dru-hej

stra-ny Du-na-ja dru-ha na ňu vo-la-la.

Z jednej strany Dunaja
děvečka šaty prala,
z druhej strany Dunaja
druha na ňu volala.

Ma rozmila děvečko,
maš husičky v jačmeňu.

Něch mi ich tam, sestřičko,
něch sobě ich vyženu.

Nad Dunajem znizučka,
letěl ptaček zlahučka,
zpive un tam velice,
milej pronika srdce.

Ach, letěli havrani
nad dolinku nad nami.
Ach, litajtě, litajtě,
potěšeňa hledajtě.

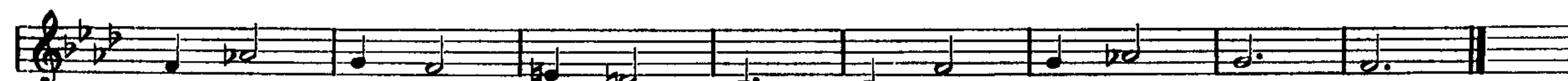
741. TĚŽKÁ VRATA

1536.

Z Poštorné. Zp. II. 24

Šuo dě-vča-tko ži-to žat k ze-le-né-mu há-ju;

na-de-šeu ho mla-de-nec, za-lu-bi-uo sa mu.

Šuo děvčátko žito žat
k zelenému háju,
nadešeu ho mládenec,
zalubiuo sa mu.

Pod, ty dívča, suúžit k nám,
k temu mému pánu,
nebudeš nic děuávat,
enom pásat pávů.

Já bych šua k vám suúžiti,
máte lažké vrata,
nemohuy by chodívat
za mnú pachouata.¹⁾

¹⁾ Já k vám suúžit nepůjdu,
máte tuhé vrata,
nemohua bych chodívat
mezi pachouata.

Já k vám suúžit nepůjdu,
máte tuhý zámek,
nemohu by k nám chodit
ten švárný šohajek.